

[Udenrigsministeren.]

borgere dernede. Jeg har følt trang til at fremhæve det ene punkt, som har en meget stærk aktualitet for det danske mindretal i Sydslesvig, nemlig hvorvidt det skal være muligt for det danske mindretal at komme udenom 5 pct.-klausulen og opnå repræsentation i overensstemmelse med mindretallets stemmeantal i den kommende tid. Jeg tror, vi skal lade være at bevæge os ud i altfor mange detaljer. De almindelige synspunkter hos de forskellige partier overfor det sydslesvigske problem er velkendt, men på dette område er regeringen — og i denne henseende tror jeg vi er i fuldstændig overensstemmelse med partierne — af den opfattelse, at der ikke kan laves statspolitisk aktion på et indre anliggende i et andet land. Men jeg synes, det er vigtigt og stærkt, at samtlige partier, i hvert fald samtlige demokratiske partier, klart giver udtryk for, at de føler, det ville være værdifuldt og betyde en lempelse og en lettelse i samarbejdsforholdene, om man ikke forhindrede mindretallet i kraft af en bestemt klausul i at opnå repræsentation i landdagen. Det anser jeg for vigtigt og betydningsfuldt, og jeg er overbevist om, at det ærede medlem hr. Jørgen Gram er enig med mig heri. Det ærede medlem hr. Alsing Andersen har også udtrykt sig på samme linie ligesom det ærede medlem hr. Jørgen Gram, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Jeg erindrer ikke, om det ærede medlem hr. Søren Olesen gjorde det, men jeg føler mig overbevist om, at han er af samme opfattelse, og det, at disse fem partiers udtalelser ligger på linie, synes jeg er vigtigt, og det vil jeg gerne sætte en streg under ved forhandlingen her.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var lidt krasbørstig i tonen. Nu er det ærede medlem lige kommet hjem — lidt forpustet, så forpustet, at han undertiden virkede næsten lidt opblæst på mig. Jeg føler trang til at sige dette, fordi det ærede medlem bl. a. på et vist tidspunkt muntrede sig med at tale om min frygt for at tage et ansvar. Det ærede medlem skal spare sig den slags bemærkninger og må være klar over, at han får svar på tiltale, hvis han vil ud i den form for diskussion. Jeg synes, det er all right, at det ærede medlem hr. Ole

Bjørn Kraft mener, at min redegørelse ikke er et meget brugbart diskussionsgrundlag, og at den er fuld af vage og ubestemte udtalelser. Jeg synes, det er all right, at det ærede medlem har den opfattelse og fremfører et sådant synspunkt. Når jeg tænker tilbage på det ærede medlems taler om udenrigspolitiske emner her i denne sal, forstår jeg, at det ærede medlem føler sig berettiget til at anføre sine egne taler som eksempler overfor den redegørelse, jeg har givet. Den diskussionsform kan vi muntre os med, hvis vi synes vi kan være det bekendt, men hvis vi ikke synes dette, kan vi måske nøjes med at tale om realiteterne.

Det er ganske rigtigt, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft siger, og som det også blev fremhævet fra anden side, at der er visse synspunkter i min redegørelse, som er bekendte. Ja, hvad ellers? Skulle jeg lave sensationsnumre her med at fremsætte nye synspunkter overfor den udvikling, som foregår? Hvad har jeg sagt? Jeg har sagt, at den udvikling, som foregår i øjeblikket, forpligter os til videreførelse af den NATO-politik, vi deltager i. Jeg har sagt, at Danmark må være livsinteresset i, at afspændingen føres så langt frem som overhovedet muligt. Jeg har sagt, at vi kan have vor naturlige ret til pessimisme overfor det, der foregår, men at vi må nære det stærkeste håb om, at de forhandlinger, der er i gang, dog fører til et resultat. Jeg ved godt, det ikke er sensationelt, men dækker det ikke, hvad denne sal mener? Hvad er der heri, som det ærede medlem ikke skulle kunne være enig i med os i, eller som andre ærede medlemmer ikke skulle kunne være enige med os i? Skulle det ikke være min opgave at understrege netop dette i en situation, som jeg indledningsvis tillod mig at karakterisere som flydende?

Jeg har villet gøre disse bemærkninger på baggrund af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts indlæg. Skal man konkludere som det ærede medlem, at vi skal være pessimistiske? Pessimistiske kan vi dog altid være. Hvad vil det sige at være pessimistisk? Jeg opfatter situationen således, at vi må fortsætte med at opfylde vore forpligtelser indenfor NATO på det grundlag, vi hidtil har arbejdet på. Er det pessi-